

อาทิตยที่ 3 เทศกาลธรรมดา

ข่าวดี มธ 4:12-23 หรือ 4:12-17

¹²เมื่อพระเยซูเจ้าทรงทราบว่ายอห์นถูกจองจำ จึงเสด็จไปยังแคว้นกาลิลี ¹³ทรงออกจากเมืองนาซาเร็ธ มาประทับอยู่ที่เมืองคาเปอร์นาอุม บนฝั่งทะเลสาบ ในดินแดนเผ่าเศบูลุน และนัฟทาลี ¹⁴ทั้งนี้ เพื่อให้พระดำรัสที่ตรัสไว้ทางประกาศกอิสยาห์ เป็นความจริงว่า

¹⁵ดินแดนเศบูลุนและนัฟทาลี

เส้นทางไปสู่ทะเล ฟากโน้นของแม่น้ำจอร์แดน

แคว้นกาลิลีแห่งบรรดาประชาชาติ

¹⁶ประชาชนที่จมอยู่ในความมืด

ได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ่

ผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนและในเงาแห่งความตาย

แสงได้ส่องขึ้นมาเหนือพวกเขาแล้ว

¹⁷นับแต่นั้นมา พระเยซูเจ้าทรงเริ่มประกาศเทศนาว่า “จงกลับใจเถิด เพราะอาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้แล้ว”

¹⁸ขณะที่ทรงดำเนินไปตามชายฝั่งทะเลสาบกาลิลี พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องสองคนคือซีโมนที่เรียกว่าเปโตรกับอันดรูว์น้องชายกำลังทอดแห เขาเป็นชาวประมง ¹⁹พระองค์ตรัสสั่งว่า “จงตามเรามาเถิด เราจะทำให้ท่านเป็นชาวประมงหามนุษย์” ²⁰เปโตรกับอันดรูว์ก็ทิ้งแหไว้ แล้วตามพระองค์ไปทันที ²¹เมื่อทรงดำเนินไปจากที่นั่น พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องอีกสองคนคือ ยากอบบุตรของเศเบดีและยอห์นน้องชายกำลังซ่อมแหอยู่ในเรือกับเศเบดีผู้บิดา พระองค์ทรงเรียกเขา ²²ทันใดนั้น เขาก็ทิ้งเรือและบิดา แล้วตามพระองค์ไป

²³พระองค์เสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในศาลาธรรม ทรงประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักร ทรงรักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกชนิดของประชาชน

1. สถานที่เริ่มภารกิจ

พระเยซูเจ้าทรงเริ่มภารกิจด้วยการเสด็จออกจากนาซาเร็ธ บ้านเกิดเมืองนอน มาประทับที่เมืองคาเปอร์นาอุม บนฝั่งทะเลสาบในแคว้นกาลิลี (มธ 4:12-13)

กาลิลีตั้งอยู่ทางเหนือสุดของปาเลสไตน์ ยาวจากเหนือจรดใต้ 80 ก.ม. กว้าง 40 ก.ม. แม้พื้นที่จะเล็กแต่กลับมีประชากรหนาแน่นเพราะผืนดินอุดมสมบูรณ์มากกว่าภาคอื่น จนมีคำกล่าวที่ว่า “ปลูกมะกอกพันต้นในกาลิลียิ่งง่ายกว่าคลอดลูกสักคนในยูดาห์เสียอีก”

โยเซฟุส นักประวัติศาสตร์ซึ่งเคยเป็นผู้นำราชการจังหวัดนี้มาก่อน บันทึกไว้ว่ากาลิลีประกอบด้วยหมู่บ้าน 204 แห่ง แต่ละแห่งมีประชากรไม่ต่ำกว่า 15,000 คน แม้ผู้คนส่วนใหญ่

จะมีอารมณ์ร้อน ชอบทะเลาะเบาะแว้งและก่อการจลาจลบ่อยๆ กระนั้นก็ตาม พวกเขามีความกล้าหาญเป็นเลิศ รักเกียรติของตนเหนือผลประโยชน์อื่นใด มีความคิดริเริ่ม อีกทั้งพร้อมรับความคิด การเปลี่ยนแปลง และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ

องค์ประกอบที่ทำให้ชาวกาลิลีมีอุปนิสัยดังกล่าว คือ

1. พวกเขาอยู่ท่ามกลางคนต่างชาติ ชื่อกาลิลีมาจาก “กาลิล” แปลว่า “วงกลม” เพราะพวกเขาถูกล้อมรอบโดยชาวต่างชาติทุกด้าน ทางทิศเหนือและตะวันออกติดกับซีเรีย ทางใต้ติดกับสะมาเรีย ส่วนทางตะวันตกติดกับฟินิเซีย จนได้ชื่อเต็มว่า “แคว้นกาลิลีแห่งบรรดาประชาชาติ” (Galilee of the Gentiles) ด้วยเหตุนี้ชาวกาลิลีจึงได้สัมผัสกับความคิดและอิทธิพลใหม่ ๆ ที่ “ไม่ใช่ยิว” อยู่เสมอ

2. มีถนนสำคัญผ่านหลายเส้นทาง เส้นทางแรกคือถนนเรียบทะเลจากตามัสกัส ผ่านกาลิลีเรื่อยลงไปจนถึงอียิปต์และอัฟริกา อีกเส้นทางหนึ่งจากฝั่งทะเลทางตะวันตกตัดผ่านพรมแดนไปบรรจบกับทางหลวง King's Highway ทางตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน กาลิลีจึงอยู่ในเส้นทางคมนาคมระดับโลกที่ซึ่งความคิดใหม่ ๆ ผ่านไปมาไม่ขาดสาย

3. โยชูวาแบ่งดินแดนที่เป็นแคว้นกาลิลีให้แก่ตระกูลอาเชอร์ นัฟทาลี และเศบูลุนก็จริง แต่พวกเขาไม่เคยขับไล่ชนพื้นเมืองออกไปได้สำเร็จ (เทียบ ยชว 9) การผสมระหว่างเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์จึงเกิดขึ้น นอกจากนั้นในศตวรรษที่ 8 ก.ค.ศ. กองทัพอัสซีเรียได้ยึดอาณาจักรทางเหนือแล้วกวาดต้อนชาวยิวส่วนใหญ่ไปอยู่ตามหัวเมืองต่างชาติ พร้อมกับนำคนต่างชาติเข้ามาอาศัยแทนที่ชาวยิว สายเลือดต่างชาติจึงถูกสูบฉีดเข้าสู่กาลิลีอย่างท่วมท้น

จากศตวรรษที่ 8 ถึงศตวรรษที่ 2 ก.ค.ศ. กาลิลีตกอยู่ใต้เงื้อมมือของชนต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ เมื่อชาวยิวกลับจากถิ่นแคว้นในสมัยของประกาศกเนหะมียะและเอสรา ชาวกาลิลีจำนวนมากได้อพยพลงใต้มาอาศัยที่กรุงเยรูซาเล็ม ต่อมาในปี 164 ก.ค.ศ. ซีโมน มัคคาบีได้ยกทัพขับไล่ชาวซีเรียออกจากกาลิลีแล้วพาชาวยิวที่หลงเหลือกลับมากกรุงเยรูซาเล็ม ที่สุดในปี 104 ก.ค.ศ. อริสโตบูลุสสามารถยึดกาลิลีกลับมาเป็นของชาวยิวอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับบังคับทุกคนให้เข้าสู่หนัตเป็นยิวไม่ว่าจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม

สภาพภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ดังกล่าว ทำให้ชาวกาลิลีเปิดประตูรับสายเลือดพันธุ์ใหม่ ความคิดและอิทธิพลใหม่ ๆ สมดังคำของประกาศกอิสยาห์ที่กล่าวถึงดินแดนแห่งนี้ว่า

“ดินแดนเศบูลุน และนัฟทาลี

เส้นทางไปสู่ทะเล ฟากโน้นของแม่น้ำจอร์แดน

แคว้นกาลิลีแห่งบรรดาประชาชาติ” (มธ 4:15)

กาลิลีจึงเป็นดินแดนที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการเริ่มต้นประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้า !

2. ทรงประกาศข่าวดี

ที่เมืองคาเปอร์นาอุมในแคว้นกาลิลี “พระเยซูเจ้าทรงเริ่มประกาศเทศนาว่า ‘จงกลับใจเถิด เพราะอาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้แล้ว’” (มธ 4:17)

เมื่อได้ยินคำ “ประกาศเทศนา” ซึ่งตรงกับคำกรีก *kērussein* (เครุสเซน) หลายคนอาจรู้สึกเบื่อหน่าย แต่ชาวกรีกกลับฟังคำนี้ด้วยความตื่นเต้นเพราะ *kēruχ* (เครุคซ์) คือ “คนนำพระราชสาส์น” และคำกรีก *kērussein* (เครุสเซน) คือการ “ประกาศสารของพระมหากษัตริย์”

คำ “เครุสเซน” จึงบ่งบอกลักษณะการสอนของพระเยซูเจ้าซึ่งเราพึงเลียนแบบอย่างยิ่ง กล่าวคือ

1. สอนด้วยความ “แนใจ” เนื่องจากสิ่งที่สอนเป็นพระราชสาส์นของกษัตริย์ จึงต้องไม่มีที่ว่างสำหรับคำว่า “อาจจะ” หรือ “บางที” หากเราไม่แนใจในสิ่งที่สอน เราจะไม่มีทางทำให้ผู้อื่นแนใจในสิ่งที่เราเองยังสงสัยอยู่ได้เลย
2. สอนอย่าง “ผู้มีอำนาจ” เพราะเรากำลังพูดในพระนามของพระมหากษัตริย์ อีกทั้งเนื้อหาที่เป็นพระบัญชาหรือพระราชวินิจฉัยของกษัตริย์ เราจึงต้องไม่พูดอ้อมอ้อม อ้อมค้อม หรือคลุมเครือ
3. สอนคำสอนของ “พระเยซูเจ้า” เพราะพระราชสาส์นมีที่มาจากพระมหากษัตริย์นั้นใด เนื้อหาคำสอนของศาสนาคริสต์ก็มีที่มาจากพระเยซูคริสตเจ้าฉันนั้น เราจึงต้องสอนคำสอนของพระเยซูเจ้า มิใช่ความคิดเห็นของตนเอง

‘จงกลับใจเถิด เพราะอาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้แล้ว’ จึงเป็นทั้งข่าวดีและภารกิจที่จำเป็นและเร่งด่วนที่สุด เพราะอาณาจักรของพระเจ้าเริ่มต้นแล้ว ชีวิตนิรันดรเข้ามาสู่โลกแล้ว หากพูดแบบคอบหนังก็ต้องบอกว่า “พระเจ้าบุกโลก” แล้ว

ในเมื่อพระเจ้าทรงบุกโลก จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งยวดที่เราจะต้องตัดสินใจให้ถูกต้องว่าจะหันกลับมาหาพระเจ้าหรือยังจะตั้งต้นอยู่ฝ่ายเดียวกับโลก !

3. ชาวประมงหามนุษย์

ทะเลสาบกาลิลีมีขนาดเล็ก ยาวจากเหนือจรดใต้ 21 ก.ม. กว้าง 13 ก.ม. อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลถึง 200 เมตร ภูมิอากาศโดยรอบจึงอบอุ่นและอุดมสมบูรณ์ มีอย่างน้อย 9 เมืองตั้งอยู่ริมทะเลสาบ แต่ทุกวันนี้เหลือทีเบรีอัสเพียงเมืองเดียวที่ยังคงอยู่และเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ในสมัยพระเยซูเจ้า มีเรือประมงจำนวนมาก โยเซฟุสเล่าว่าเฉพาะที่ตารีเคอาเมืองเดียวก็มีมากถึง 240 ลำแล้ว

วิธีจับปลาของชาวกาลิลีมี 3 แบบคือใช้เบ็ด แห หรืออวนลาก ทั้งเปโตร อันดรูว์ ยากอบ และยอห์นต่างใช้แหจับปลาขณะที่พระเยซูเจ้าตรัสเรียกพวกเขา

ชาวประมงไม่ถึงกับยากจนก็จริง แต่ต้องการศึกษา ไม่มีสถานภาพในสังคม ขาดอิทธิพลและความมั่งคั่ง อนาคตของพวกเขาจึงไม่น่าจะไปได้ไกลนัก

กระนั้นก็ตาม พระเยซูเจ้าทรงเรียกพวกเขา เพราะพวกเขาพร้อมจะลาจากบิดา
ทิ้งเรือ ทิ้งแห ทิ้งอาชีพ แล้วอุทิศตัวติดตามพระองค์

นักวิชาการส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่า คุณสมบัติที่จำเป็นของชาวประมงซึ่งส่งผลให้
เป็น “ชาวประมงหามนุษย์” ที่ดีคือ

1. **อดทน** ชาวประมงต้องรอปลากินเหยื่อด้วยความอดทน หากย้ายที่บ่อยย่อม
เป็นชาวประมงที่ดีไม่ได้ เช่นเดียวกัน เราต้องรู้จักรอและอดทนเพราะยากที่ชาวดีจะบังเกิดผล
โดยเร็ว
2. **พากเพียร** ไม่ท้อถอยหรือละทิ้งความพยายามแม้ดูเหมือนจะไม่เกิดผลอะไรก็
ตาม
3. **กล้าหาญ** ชาวประมงต้องกล้าเสี่ยงแล่นเรือออกไปในทะเลลึกจึงจะได้ปลา เรา
ก็ต้องกล้าประกาศข่าวดีแม้จะรู้ถึงอันตรายอันอาจเกิดจากการพูดความจริงก็ตาม
4. **รู้จักหวัะ** ว่าเมื่อไรควรกลับเข้าฝั่ง เมื่อไรควรหรือไม่ควรเหวี่ยงแห ผู้ประกาศ
ข่าวดีย่อมต้องรู้จักหวัะจะโคนเช่นกันว่าเมื่อใดควรพูดหรือเมื่อใดควรเงียบ
5. **รู้จักเลือกเหยื่อ** ให้เหมาะกับปลาแต่ละชนิด ผู้ประกาศข่าวดีหรือครูคำสอนก็
ต้องรู้จักใช้วิธีการที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม
6. **ซ่อนตัว** แม้แต่เงาก็ต้องไม่ให้ปลาเห็น มิฉะนั้นปลาจะหนีไปหมด ผู้ประกาศ
ข่าวดีจึงต้องซ่อนตัวและนำเสนอพระเยซูเจ้า ไม่ใช่เสนอหน้าตัวเองให้แก่มวลมนุษย

4. วิธีการของพระเยซูเจ้า

พระองค์ทรงเลือกแคว้นกาลิลีเพราะประชาชนพร้อมที่จะรับข่าวดี และในกาลิลีนี้เอง
พระองค์ทรงเลือก “ศาลาธรรม” เป็นสถานที่ประกาศข่าวดี

พระวิหารของชาวยิวมีเพียงแห่งเดียวที่กรุงเยรูซาเล็มและใช้เพื่อการถวายบูชาเท่านั้น
ส่วนศาลาธรรมพบได้ทุกแห่งที่มีชาวยิวชุมนุมกันสลับครบครันขึ้นไป เป็นศูนย์กลางชีวิตและเป็น
เสมือน “มหาวิทยาลัยศาสนา” ที่แพร่หลายที่สุดของชาวยิว

กิจกรรมในศาลาธรรมมี 3 ส่วนคือ การสวดภาวนา การอ่านพระคัมภีร์ และการปราศรัย
ต่อที่ประชุม

เนื่องจากไม่มีนักเทศน์อาชีพ หัวหน้าศาลาธรรมจึงมีหน้าที่เชิญสมาชิกหรือแขกผู้มี
ชื่อเสียง รวมถึงพิจารณาอนุญาตให้ผู้ที่ต้องการแบ่งปันพระวาจา ขึ้นกล่าวคำปราศรัยต่อที่
ประชุม หลังจากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ที่ประชุมซักถามปัญหา และสนทนาธรรมแลกเปลี่ยนความ
คิดเห็นซึ่งกันและกัน

ศาลาธรรมจึงเป็นแหล่งรวมของคนที่มีศรัทธาอยู่ในหัวใจ และพระเยซูเจ้าทรงเลือกพวก
เขาสำหรับรับข่าวดีของพระองค์

จากบทที่ 4 ข้อ 23 “พระองค์เสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในศาลาธรรม ทรงประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักร ทรงรักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกชนิดของประชาชน” มัทธิวได้จำแนกกิจกรรมสำคัญของพระเยซูเจ้าไว้ 3 ประการด้วยกัน กล่าวคือ

1. **ทรงประกาศข่าวดี** ด้วย “ความแน่ใจ” และ “อย่างผู้มีอำนาจ” พระองค์ทรงทำให้ความไม่รู้ ความโง่เขลา หรือการคาดเดาของเราหมดสิ้นไป นับจากนี้ไปเรารู้ความจริงด้วยความแน่ใจว่าพระเจ้าทรงเป็นใคร ทรงดีงามและน่ารักสักเพียงใด

2. **ทรงสอน** การประกาศข่าวดีทำให้เรารู้ความจริงด้วยความแน่ใจ ส่วนการสอนช่วยอธิบายความหมายและความสำคัญของความจริงนั้น หลายครั้งเรารู้ความจริงแต่เข้าใจผิด และลงเอยด้วยข้อสรุปผิด ๆ แต่พระองค์ทรงสอนให้เรารู้ความหมายแท้จริงของศาสนา

3. **ทรงรักษา** พระองค์ไม่เพียงบอกความจริงแก่มนุษย์ด้วย “คำพูด” เท่านั้น แต่ทรงเปลี่ยนความจริงให้เป็น “การกระทำ” ด้วย

หากเราไม่ประกาศข่าวดีด้วยความแน่ใจ ไม่อธิบายความจริงให้ถ่องแท้ และไม่เปลี่ยนความจริงให้เป็นการกระทำ เรากำลังเดินคนละทางกับพระเยซูเจ้า... !!